

SZARVASI LAPOK.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési és hirdetési pénzek, egy a lap s'ellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetési díjak:

Egy három hasábos petisor 5 kr
Kétszeri közlésnél 4 kr
Háromszori közlésnél 3 kr
Többszöri hirdetéseknel engedmény adatik. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

A nyílt-térben minden garmonsor díja 10 kr

Pénzügyintézetek az országos kiállításán.

Matlekovics Sándor, az országos kiállítás elnöke és a kereskedelmi minisztérium államtitkára, körlevélben hívta fel a hazai pénzügyintézeteket, jelenjenek meg testületileg az országos kiállításán: mutassák be az országnak és a külföldnek, mily közel állunk a nyugati kultúrához, mennyire fejlődtek a pénz és hitelforgalom főrugói, e pusztaszkokából is, hogy hitelintézetek pénz-táraiban oly mozgó tőke van felhalmozva, mely ha rendezett állami pénzügyekkel és valutával bírnánk, az ország iparát, kereskedelmét és mezőgazdaságát a legrövidebb idő alatt képes volna azon polczra emelni, mely ma mindnyájunk által kívánatosan ohajtatik.

Alig szenved kétséget, hogy pénzügyintézetek a legnagyobb készséggel fogják megragadni az alkalmat és így részükről is tá-

mogatni az országos kiállítás erkölcsi sikerét. Mint értesülünk a tervezett pénzügyintézet paviilon egyike a legérdekesebbeknek ígérkezik lenni. Ki lesz ott állítva minden, ami pénzügyintézetek alapítása és fejlődése történetéből előteremthető lesz. A költségek kérdése az egyes pénzügyintézetekre alig képzelt akadályt, mert bármily csekély összeggel járulhatnak hozzá.

Részünkről örömmel üdvözljük az eszmét, hogy pénzügyintézetek is képviselve legyenek az országos kiállításán, amint örömmel üdvözlünk minden alkalmat, mely esz-közt nyújt arra nézve; hogy pénzügyintézetek egymáshoz közeledjenek, egymással érintkezzenek és a köreikben annyira hiányzó testületi szellemet élessze. És ez alkalom meg lesz adva, mert a felhívás arra is buzdítja a hazai pénzügyintézeteket, hogy a kiállításal egyidejűleg egy pénzügyintézet kongresszust is rendezzenek.

Van-e szükség egy országos pénzügyinté-

zeti értekezletre? Erről bizonyára mindenki másképp gondolkozik, de az is bizonyos, hogy azt bárki átlátja, miszerint a közös ügyes-bajok megbeszélése, ez ügyeknek, a pénzügyintézetek érdeke szempontjából csak előnyére lehet. Már pedig a pénzügyintézeteknek annyi az egymás közötti megbeszélési való-juk, hogy több, egy testületnek sem lehet.

A pénzügyintézetek reformjának kérdése már annyira haladt, hogy annak megoldását maguknak a pénzügyintézeteknek kell megkísérni mielőtt törvényes intézkedés által erre rákényszerítenének. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok rendkívüli magas kulcs szerint való megadóztatásáról is alkalom nyílnék szólni és az e téren előforduló számos visszaéléseket nyilvánosságra hozni. És talán megérkezett már annak ideje is, hogy a pénzügyintézetek egy állandó központot teremtsenek, egy oly központot, melynek legfőbb feladata volna, a vidéki pénzügyintézetek érdekei felett őrködni, melyhez bármi-

TÁRZA.

Doktor Árok és az árok.

(Üdv Árok Bence orvos-tudor-jelöltnek)

Nagy leende doktor Árok esze s tudománya,
Demég nagyobb — ah quel malhe ur! — néki az ormánya:
Ezt tartottam szükségesnek előre bocsátani
S azt, hogy azért az első sort nem muszáj elhinni,
De az szent, hogy doktor Árok szörnyen tudott inni.

Történt egyszer Borosbányán, Árok ur berugva,
Ment az utcán dülöngélve s nagyokat kurjantva,
Árok is van, bokor is van*, s ime a főútcán
Színültig telt árok elé jutott a hős doktor
S belőle ily szókat ráz ki a beszédett sok bor:
„Árok! engem hős druzsádat tartóztatnál fel te,
A kit doktor Árok néven hívnak fűszerte,
Engedd, hogy én száraz lábbal mehessek át rajtad,
Mint a vörös tengeren át Izráel hordája, —
Mint hogy doktor Árok úrnak nincs másik kabátja.

„Árok, árok, vizzel folyó, béka-lepte árok,
Mért, hogy wasser áll csak benned? — sopánkodik Árok —
Mért, hogy tulnan Weiningernek invitál kocsmája? —
Igy zeng Árok és az árok békaí vartyogtak
Rána nyelven száz egy ellen „helyes s indokolt“ at.
Igy szó t Árok, nosza rajta neki ront merészen
S háttal pottyant a rossz vízbe s elmerül egészen
S ott megadta végzetének magát hideg vérrrel
S bent feküdt ott másnap délig; békák körül vették
„Kokász, kokász! — brekegének s jó, hogy meg nem ették

Bent feküdt ott másnap délig s halál fia nem lett,
Mert az orra kint diszege s azon át lelegzett
Én azon nap Borosbánya felé mendégéltem
S tanakodtunk s csodálkoztunk egyik barátommal,
Hogy mióta szaporult a község egy toronnyal.
K o n t ú r B é l a.

A kereszturi jegyző.

(Beszély)

(Üdv Vallinak!)

Három dolog miatt volt Hőke jegyző uram a falu első embere, és pedig: Először mert a legszebb lánya volt, másodsor, mert a legmódosabb embernek tudták, harmadsor meg, mert elbeszélte hőstettei alapján a legnagyobb hős hírében állott.

Nehéz is volt a lablójára gombot varrni, mert ha az utcán végig ment, úgy kifűta a mellét hogy mindjárt lepattant három-négy azokból a perlmutteres fényes gyöngyházgombokból; kísérték is a gyermekek a „büszke bácsit“, mert mert az sohasem hajolt le azért ami egyszer leesett. — Olyan egyenesen tartotta magát mindég mint az oltáron égő gyertyaszál, vatermördere miatt a nyakát sem mozdította; a kalapját pedig csak a botja hegyével bilentette meg, ha kedves uraöcsésével, a járásbíróval kerülközött össze, akinek már messziről odakiáltotta: „Netene! errébb ecsém! nem kerülünk be egy italra a „makhetesné“?

Vala pedig a „makhetes“ a falu végén levő csárda, hová nem egyszer tévedt be éjszakára egy-egy szegény legény; kedves pihenő helye volt Hőke uramnak, mert itt haltgatták legszive-sebben az ő hőstetteit ez volt ama központ, honnan az ő dicsőségének sugarai a szelid falut be-árasztották.

Azalatt aztán, míg a jegyző uram 48-ban mivelte vítezi tényein a szépért, dicsőért bor mellett lelkesülő arany újság ámulva bámult a higgadt falubölcsek meg fejüket rázva kialudt pipájukkal kísérték az ajkukról bőségesen elröppenő „ammán aztán“, „úgy kell a nimetnek“, „de jól beszül“ tetszés nyilatkozatokat; otthon Hőke uram ambitos házában kezébe vette a „falu gyöngye“,

az a gyémántrubinos Aranka kiasszony (így hívták a faluban) a kis locsolóját s kiment a kertbe meglocsolni az ő szép virágait, meg? . . . meg tán valami másért is.

Másért is bizony, mert mihelyt Aranka a kertbe lépett és odaulve szépen nyíló szomorú rózsája mellé rákezdé az ő csalogány hangján kedvencz dalát:

Ne hervadj el szép virágom!
Látod én is élni vágyom.
Élni élni soká annak kebelén,
Akié tán soha nem is leszek én;

mindjárt ráfelelt a szomszédos kertből egy csengő tenorhang:

Te vagy, te vagy a virágom,
A legszebbik a világon.
Ha keblemre tüzhethnélek,
Beh vig lenne e bus élet!

— Jó napot aranyos Aranka kisasszony — szólalt meg ugyanazon tenorhang —. Úgy-e megint azt a szomorú rózsát nézte, hogy úgy kiült arra a ragyogó kék szemére, meg arra a festeni való halvány arczára a bánat? De nem is csoda, hisz még a bánat is ott felejté magát azon gyönyörűséges arczon, melytől én sem tudok megvalni se ébren, se alva, melyet oltárképemmé emeltem, hogy elimádkozzam előtte végtelen szerelmemet. Ugyan nyujtsa ide piczi kacsóját, hadd legyen legalább perczekig enyém az, aminek elnyeréseért máfél éve sóvárgok; merhisz tán mondanom sem kell, hogy ma megint tagadó választ kaptam az édes atyjától.

Aranka odanyujtá patyolat kis kezét és szomoruan mosolyogva mondá; — Tudom segédjegyző ur, megmondta az atyus, hogy megint megkért, s most is csak azt mondta, mint mindig hogy olyan embernek, ki még csak katona sem volt, nem adja a lányát, ha az mind-

fő' e ügyük, bajuknak mindig bizalommal fordulhassanak felvilágosítás, tanács és közbenjárásért, mely a pénzintézeteket egymáshoz közelebb hozza ezeket belső szervezetükben is lehetőleg egyenlősíteni igyekeztek. És végül egyik fő' tárgya lehetne ez értekezletnek még a pénzintézeti tisztviselők nyugdíjkeresete, melynek biztos megoldását ez uton méltán remélhetni.

Csak érinteni akartuk, mily számos tárgy kínálkozik, mely az országos kiállítás alkalmából tartandó pénzintézeti kongresszus napirendjén helyet foglalhat — azoknak a kik e tárgyhoz hozzászólni kívánnak szívesen tért engedve lapunk hasábjain.

M a g y. P é n z ü g y.

A szentandrászi juliális.

(K. B.) Emlékezem palettájára, kunkorodott-üszkü szivarom füst fellegébe burkolóztván, felidézem a hat nap alatt kis-sé elhalványult színeket, s benyomásaimat, hogy egy fény-képet nyujthassak a mult hó 25-iki juliálisról, melyet a néptanítók árváinak javára rendeztek, alaposabb kifejezést használva: rendezett Tóth Imre ur Szent-Andráson, kinek főkép, — a vele buzgólkodott Majoros tanító urral egyben, — a résztvevő fiatal hölgyek s ifjak nevében, a hálás köszönet adóját rövjük le.

Sikerült kis nyári mulatság volt, zártkörű s majdnem egy családi körhöz hasonló.

A népkörnek udvarán, kúpfödélü száraz malom alatt (igy neveztetvén el általunk a feltűnő hasonlatosságért), melyet zöld lombzotokkal, friss növényzetek- és virágokkal gyöngéd női kacskók tetszetőssé varázslának, elég nagyszámu közönség — Szent-András és Szarvas ifju hölgyei s táncszomjas ifjak — gyűltek össze, daczára fellegtoroló Zeűsz 'napkeleten támasztott és sebesen közeledő mély borulásának, mely pocsekig ázással fenyegetett, tánczost és nem tánczost, szerencsést és mamát. Mindazonáltal reményeink nem váltak vízzé s azok, kik reggel ama gondolattal ebédtek föl, hogy jól fognak estére mulatni — nem építettek vizre.

Az idő később — fiatalság öröme s öreg urak bánatára! — megemberelte magát, de kezdetben nagy vala meglepetésünk, mikor a népkör udvarán egy kis koszoruban egyesítve látók Szent-

András és Szarvas mindkét nembeli fiatalságát a friss magyart lejtve (békésmegyei voltak ellenére) hevesen, a tánczolás élvezetül kipirult orcákkal, minden feszély nélkül. Hamarjában körül néztünk s figyelmünket a táncz-helyiség bejárata előtt lévő suttogó-levelü akácza sem kerülte el, melyet egy, cocchinchinai kakas szemelt ki éji nyugvó-helyül.

Az első quadrille utáni rövid szünetben egy csinos szentandrászi hölgy szívességéből a kis vonzó koszorú egyes virágait is kedves emlékül felirhatam, amint sorban pihenték fáradozalmait a tüzes csárdásnak, melyet a francia négyes hatodik arabeszkjének folytatásául szöttek be.

A sok szép lány közül mostan még juliális-királynőt kellene választanom — ez nekem mint kiérdemesült táncztudósítónak egyetlen privilégiumom — de annyi szép között, egy egyéntől, orosz-zári abszolutismus lenne.

A füzér egyes virágainak nevei a következők: Tóth Bertha (Szent-András ékes virága), Hutiray nővérek, Böszö Marie, Kicska Bertha, Mészáros Marie (Itabérről), Konez nővérek (Szarvasról) Hanacsék Louiza (különö csárdás tánczosnő) Salacz Etel, Nyíri Ida, Darabos Aranka s több szép lány; a menyecskék közül: az utbaigazító kedves hölgy diktálását kiegészítvén, mert ön-nevét tollamba mondani feledé, ott voltak: Krebszné, Hackenbergerné, Hutirayné, Darabosné s mások, kiket nem jegyezhettem föl, mert a szarvasi nemtudom melyik banda türhető virtuozitással rezgő-po'kát intonált s az ifjak egytől egyig tánczra perdültek, gyorsan mozgó, mesterségesen fűzött koszorut alkotva s kiki repült a maga kedvelt virág-százával, — csak én maradtam egyedül. —

Az éjjel oly hamar s észrevétlenül mult el, mint egy kellemes álom — a táncz-kezd sem lohadt, sőt éjjel után nőtton fokozódott, jóllehet ugyancsak éjjel után a kúpfödél alatt kiállhatatlan hőség kezdett uralkodni, a mikor is mindennemű hideg dolgok u m limonádé, tagylalt, hűtött víz, és hőslök szepelgő metáforái — nagy kelendő-ségnek örvendeztek vala.

Már a rózsás- mezű hajnal régen föltűnt az ég alján, felkelvén biborszínű nyoszolyájából. A lámpák fényes lángjai elvesztették színüket, midőn a hajnal-sugarak beszűrenkeztek a zöld lombzotok s növényzetek hervadó levelein, a mamák jószág teljes arczán az ébren töltött éjszakának festői kifejezését s esalhatatlan jeleit kellő világításba helyezvén.

Végre is az árkaszán pihenő cocchinchinai dísz-kakas dísztelen kukorikolása mellett a gyors-lábu, feketeszemű Terpszychoré pártfogoltjai elő-

járt minster volna is. Hiába kértem rimádkodtam hogy tekintse többnek lánya boldogságát, mint makacs szeszélyét; hiába mondtam, hogy . . . (s itt szeliden függeszté tekintetét a s. jegyzőre), hogy én csak magát szeretem. Sándor, hogy maga nélkül lehullok, mint a sárguló falevél; mi mind ez az ő szemében, mikor maga nem volt olyan hős, aki egymaga levert volna egész ármándiákat aki alól egy délután 10 lovat löttek volna ki; mikor magát mégcsak mundurba sem bujtatták? Mit neki az, hogy maga ruhástu ugrott a Majdányiék vízbesett gyermeke után, hogy maga élete kockáztatásával menté meg kigyulladt házunkat; ha egyszer sem törte fel a vállát a czakkonpak. — No lássa Sándor, hát ezért vagyok én olyan szomorú, mert ugy félek annak gondolatától is, hogy mi mégsem leszünk egymáséi; mert hátha egyszer beleunva a várakozásba kitépi szívéből azt a maga nélkül olyan boldogtalan boldondos Arankát.

— Arankám, édes aranyos Arankám, kiáltá elérzékenyülten Sándor hát eltudsz te képzelnem engem nélküled? Nélküled? kinek képét évekig elhordoztam szívem mélyére rejtve reménytelenül mint rám nézve megközelíthetlen messzeségben álló alakét, nem árulva el a körültem élő kíváncsi világnak, min merengem én el, midőn ő rajtam ragódik, mért mosolygok, mikor ő kacagva nevet s mért fordítok neki hátat, mikor ő ezer örömevel csábítgat magához! Nélküled most? mikor te szívembe pillantva s fölismerve ott a magad képét, nem nehezítettél meg érte, nem téped azt onnét ki kegyetlen kézzel, hanem ugy fogtál ki rajtam, hogy eltetted érte cserébe az én csunya képenet, s őrzöd hiven, attól félve, te bohó hogy én unok bele az előnyös cserébe! Hát nem súgja meg neked a bogó kis szived, hogy nélküled olyan nekem ez a világ mint a kalitka a magányos fűrjnek, mely gubbaszkodik

álmodozik, mignem egy szép reggelen örökre elhal pitypalatya. Igaz hogy fáj a várakozás, mert nincs reményem édes atyád szeszélyét megtörnöm s ugy elszorol szívem valahányszor azon beszédes kis szádon ilyen bánatos mosoly játszik, mely mindég azt juttatja eszembe, hogy nagyon távol állunk még mi egymástól, s hogy kitudja mondhatom-e valamikor keblemhez szorítva lázas kis fődét, hogy enyim vagy örökre.

Örökre — suttogá Aranka —! kezét nyujtá Sándornak s fogva a locsolóját befelé indult, mert közeledett az atyas hazaérkezésének ideje s az szereti az étkezésben is a pontos-ságot; de azért lopva visszatekintett s a kert ajtóban még egy-zer intett Sándornak.

Azután eltűntek mindaketten.

Hőke jegyző uram pedig ma nemcsak hogy a szokottnál későbbben, de a szokottnál vigabban is került haza.

— Megvan, aranyos lányom, kiáltá az ajkát csókranyujtó Arankának megvan, akit számodra régóta keresek: egy hős, igazi hős, aki majd az egész Boszniát maga hódította meg. Emlékszel-e Varga Pistára, egy péczeli földbirtokos fiára? No! az az a hős gyerek, aki mostanában kerülvén haza, az adófelügyelőségénél gyakorinoskodik; de amilyen vitéz legény, s amilyen jól fölvergott nyelvű fiu, lehet abból még generális vagy finanszminister is. A makkhetesben akadtam össze a ficzkóval, s aszmondom hogy az se valami kismiska dolog, amiket én miveltem Szolnoknál vagy Isaszegnél, de mán ennek a Pista gyereknek ördöginek kellett lennie, hogy olyan faintosan megagyabugyalta azokat a bosnyákokat Mert hejh! fiacsám, ördögös mestérség ám a háboru a nimettel, de egy olyan nációival, mint Pista mondja (hogy tótulna meg belé) „welka robota“. De „düts“ csak gyermekekem abból a magam termésiből, mert örül a szívem is annak

szedték a nagy kendőket, a szőlőkoszorús, veres Dionysosz hívei is kihörpönték a bucsú-poharak szikvizes tartalmát s oszladozának, Terpszychoré lányait „szerencsés jó reggelt“-tel üdvözölvén, mely kitűnő, soha sem hallott élez nagy tetszéssel fogadtatott.

A népkör előtti uteszán a csorda-pásztor terele, immár a tehen csordát ki a legeiore s belefűt tótuló túlkébe s nagy esetlen hanttal remekbe hajítván egy felszarvú el-elmaradó tehenet, s olyasmit dörmögött kacskaringós bajsza alá, hogy „gyűnnek az urak a bálbúl“.

Vujha már egyszer a szarvasi tehen-pásztor is egy reggel ily szavakat szólhatna ki magából. . .
Le sage entend à demi-mot!

Levelezés.

B.-Szentandrás, júl. 28. 1884.

T. Szerkesztő úr!

Folyó hó 26-án zártkörű táncmulatság volt a népkörben a „magyarországi tanítók árvaháza“ javára, melyen felülfizettek: Tolnay Ferencz úr 1 ft. Kozág György gyógyszerész úr 1 ft, Hutiray László úr 1 ft, özv. Konezné úrnő 2 ft, Hoffer Jzsák úr 1 ft, Hacker Jónás úr 1 ft, Hollender Ignácz úr 2 ft, Hanacsék Béla úr 1 ft, Tóth Imre úr 1 ft. Ez összeget a többi jövedelemhez csatolván a békésmegyei kir. tanfelügyelői hivatalhoz B.-Gyulára beküldtettem. Köszönetet mond e nemes keblü adakozóknak, az árvák nevében egyes-esmiud felülfizetésüket ezennel nyugtázza a pénztáros.

Ujdonságok.

— A helybeli kised-óvó egylet esőtör-tökön július 24 én tartotta meg évi rendes közgyűlését. Sajnos, hogy ezen, már másodizben egybe-hívott közgyűlésen is az érdeklő tagok csekély számban vettek részt. Az e'nökölő Dr. Fuksz Ede előterjesztéséből jelen voltak meggyőződtek, hogy a választmány az elmúlt 1883/4. évben is tehetsége szerint mindent megtett, ami az óvó-intézet érdekében tehető volt, s éppen ezért a közgyűlés új választmány választásába nem is bocsátkozott, hanem teljes bizalmát helyezve az eddigibe, azt új'ol megerősítette. Öröndetes tudomásul szolgált azon tény, hogy az intézet régi tartozásait csaknem az utolsó krajczárig, kifizette mind a mellett hogy nagyobb beruházásokat is tett — mint p. o. szivattyuskut, két hinta és 3 kuszófa felállítását. — Szép mozzanatja a közgyűlésnek az, hogy az óvó,

a deli Pista gyereknek, (Azt persze nem említette hogy a deli Pista gyereknek kezd már a térdekalicsa a feje bubján akkuratúsoskodni.) Holnapra különben meghívtam ebédre; azért hát Arankám lelkem büszkesége te, ne legyen ám kimélet az udvaron a sok kukoricza pusztító között, nehogy azt találja mondani az a bosnyákhős, hogy abban a Szilvaországban különbet kotyvasztottak neki; de aztán a tükör előtt is meg meg kell ám állni, angyalom, hogy me'akadjon rajtad a szeme a háztűznézőnek tudod úgy, mint mikor segédjegyző ur került be nálunk ebédhöz legelőbb. Hehehe! Iszen csak lett volna, ha egy holnapig is, katona az a Sándor gyerek, hát isten neki fakeszt nyakába akasztanám ezt az én busuló szentemet, hadd tudná meg milyen kereszt a férfi nyakán az asszony. Hehehe! Gyere na közelebb, hadd esucorítsam mosolyra azt az édes anyától örökölt kis szádat, mert még magam is elpityeredek, ha ilyen szomorunak látlak.*

S magához szorítva bánatos gerlemadarát úgy összeviszacsókolta szüros bajuszával, hogy most már meg csak azértsem tudott mosolyogni Aranka, hanem búss komolysággal mondá: Milyen könnyű volna édes apámnak engem vignak látnia ha nyakába akasztana annak a nemkatona, de igazán derék, bátor fiatalembernek. Sándornak; de hát édes apámnak csak hős katona kell, akár szereti azt a lánya akár nem, bánja is aztán, ha boldogtalan is lesz Arankája egész életére.

Hőke jegyző uram nem szerette az ilyen érzékeny példálódzást, mert tartott tőle, hogy a női könyeken hajótörést szenved állhatatossága, s akkor szétfoszlik annyi éven át melengedett szép álma, egy olyan vövel birni, ki ugyanolyan hősként ragyogjon a makkhetesben és a faluban, mint ő*. épazért jéggé hűtve atyai szívet, hideg hangon felelé: „Boldog leszesz Varga Pistával.“

Aranka szó nélkül fordult ki a szobából, de

Mocskonyi Amália kisasszony működése felett mindenki megelégedését fejezte ki s ezen elismerés jegyzőkönyvbe is vétetni határozatott. Közli: Opavszky Gábor.

— **Leányiskolai közgyűlés.** A helybeli leányiskolai tarsulat jul. 27-én tartá alakuló közgyűlést. Elnök hivatalos elfoglaltsága miatt megnem jelenhetvén, a gyűlést alelnök Pokomándy Sándor vezette. Mindenek előtt ki lett mondva, hogy a tarsulat — miután alapszabályilag megkivántató tagok aláíratkoztak — megalakult. Folytatólag a közgyűlés által megerősített elnöknek Áchim Adám, alelnöknek Pokomándy Sándor, pénztárnoknak Fischbein Ignác, igazgatónak Mihálfi József, választmányi tagoknak: Benka Gy. Dérczy P. Dinya J. Kovács S. Kuczka J. Mázor J. Dr. Szolvák P. és Winternitz A. Ezekhez új választmányi tagokul választotta: Dr. Telessy J. és Haviar D., tarsulati jegyzőül Sallacz Oszkár. Nagyobb vitát idézett fel az a kérdés, hogy azon órák ellátására, melyek a négy tanítónő kötelező óráin felül felmaradnak, óraadó tanférliakra bizassék-e, vagy pedig azok egy ötödik tanítónő ez esetben az ipartanítónő által látásának el. A közgyűlés ez utóbbit találta célravezetőbbnek s azonnal egyhangulag megválasztá tanítónőül Lukeschlka okleveles ipartanítónőt. Végül igazgatónak abbéli indítványa, hogy az eddig évről-évre való alakulás gyakorlatától eltérőleg az intézet állandóbb alapra fektetessék a községgel, esetleg az állammal megindítandó s megköendő egység alapján bővebb megfontolás és ez a teendő előkészítése végett a választmányra bízott.

— **A sirban halt meg.** Öcsödön jul. 27-én kísérték egyszerre öröknugalomra Bőszörményi Juliannát, és kis öcsét A fiu természetes halálal mult ki. Midőn apja sirját nyitották fel, hogy oda temessék, az asszony lement oda és siratla apját a kinek temetésén nem volt jelen. Kétszer vonták onnan ki, harmadszor is lement. A közben leomlott a sir széle s ő áldozatul esett.

— **A helybeli fögymnásiumi értesítő ismertető soraink térszűke miatt a jövő számra maradtak.**

— **Asszonyok réme.** Az ő temetőben már két hét óta üzi garázdálkodásait bizonyos Hrivnák felkegyelmű egyén, akképen hogy a szőlőkbe menő asszonyok után a fák sűrűségéből ki rohan, csak úgy félig öltözetten s egy némelyiket halálra ijesztve megkergeti. Ideje volna e futóbolond kedvteléseit hatóságilag beszűntetni.

— **Nem fárasztja a közönséget ama bizo-**

magában elgondolá, hogy biz ő holnapra csak azt a fájós lábú, vak pulykát vágja le s olyan só-talan, rosz ebédet főz, hogy örökre elmegy Varga Pistának az ő ételétől az étvágya; s fölveszi a legszinehagyottabb téli ruháját most nyáron, az arczát meg beormozza úgy, hogy bizony nem felejtí rajta a szemét az a bosnyák hős. Persze annak aztán, hogy Aranka mindezzel a tervével szépecskén fősült, az volt az egyszerű oka, hogy rosz ételt kész akarva se tudott főzni, szépnék meg szép volt az eszemadta, akármilyen csunyan öltözködött volna is.

Mig Aranka aztán az ebédre való előkészületek közben bekalandozta Sándorral való másfél-évi ösmeretségének boldog perceit s végig perdült halavány arczán egy-egy forró könnyűje, ha elképzelte Sándor fájdalmát atyja akaratának megtudtára; Varga Pista, otthon kezeit dörszölgette s a biztos győzelem reménye fejében mosolygva állt meg kicsi tüköre előtt; egyet pödörített hatalmas bajszán s a kikikandikáló holdvilágos helyeket befődte még éppen maradt fűrtelivel.

„Belém kell szeretnie — mormogá magában — hacsak egy csepp izlése van is: alakom jól megtermett legényre vall, arcomra elegen mondták, hogy csinos, öltözetem kifogástalan, beszélni meg? hahaha! beszélek én annyit s úgy, hogy az a falu legszebb libácskája, Aranka, örökre feledí a nagyon is lekötött nyelvű segédjegyzőt, az én Sándor komámát. Sajnálom is szegényt! Istenemre sajnálom! mert jó fiu s úgy belekötözött a szíve az Arankába, hogy a szép bosnyák lányokra esküszöm- szívesen lépnek vele alkura, hogy ő vezesse oltárhoz Arankát. én meg majd annak a vagyonát! De nem lehet! s így Pista öcsém, tied lesz mindakettő: a csinos vagyonka, no meg rá-

nyos erőművész, aki városunkban kedden produkálta magát, s akiben volt annyi belátás, hogy ő neki nagyobb szüksége van a közönségre, mint ennek az ő ügyes mutatóványaira. Nem is ültöt sátor sehol, hanem nyakába vevén a várost, a felesége a műszereket rejtő kosarat, a famulusa a kintornát: s így állapodva meg minden nagyobb ház előtti göröngyös utcáin porondon, a verki hájos hangnál ügyeskedett 4 érczgyövel s órtási késekkel. A kiérdemelt elismerés bizonyításul csak egy bámulójának szavait idézzük: „Bizony megkapná önmagát is, ha az a vékony teremtés a felesége felbírná hajtantani a levegőbe.“

— **Hymen, Rohoska Pál építész és Szabó Mariska k. a. esküvője** jul. 27-én tartott. Az esküvőt követő dus lakomán és a táncmulatságon jelen volt díszes hölgy kosoru vig kedélyének varázs hatalma, a legkellemesebb hangulatba emelte a jelenlevők mindenikének szívét lelkét.

— **Gyász híre.** Mojszik János mint férj és fia Zoltán, úgyszintén öz. Gabányi G. Frigyes mint apa és gyermeket Emelka, Lajos, Elemér. — öz. Mojszik Andriásné szül. Sárdy Erzsébet mint anya öz. Tatár Józsefné mint nagyanya, Mojszik Lajos mint sógor és számos rokon fájdalmas szívvel jelentik Mojszik Jánosné született Gabányi Gizella, a forrón szeretett nő, anya, gyermek, testvér, unoka és rokon hosszú szenvedés után július hó 25-én esti 6 órakor, életének 27-ik, boldog házasságuk 8-ik évében történt gyászos kimúltát. Az Urban elhunytak földi maradványai jul. hó 27-én délután 5 órakor tetetett az ágot. hitv. ev. szertartása szerint örök nyugalomra Áldott legyen emlékezete, béke lengjen porai felett!

— **Kenderáztatás.** A községi előjáróság intézkedése folytán a kenderáztatás csak a város a'lt a Holt-Körösben engedhető meg. Másutt az allovizekben, Czigány vagy Maczó ében az áztatás szigorú büntetés terhe alatt tiltatik.

Gazdaság, ipar és kereskedelem.

Termény kiállítás.

A békésmegyei gazd. egyesület a f. év. őszén Csabán és Szarvason termény kiállítást rendez, egyik célja az leendő, hogy azokon egy bizottság kiválogassa minden fajból azon legszebb terményeket, melyeket a gazd. egyesület a jövő évi budapesti általános kiállításra, gyűjtemény alakjában felküldeni szándékozik. Minthogy pedig ezen, a megyei egyesület által Budapestén kiállítandó termény gyűjteménynek úgy teljessége, feldíszítése szempontjából kívánatos, hogy mindennemű termény ne csak mag alakban hanem gyökere s szárával bemutassák; felkértek megyénk

dásul Aranka is! Hahaha! De jól ki is fundáltam én azt: Boszniában elköltöm minden vagyonomat, jól tartom tisztjeimet, együtt udvarlok velük a szép bosnyák lányoknak; ütköztetbe nem lévén, puskám mindössze egyszer sült el, mikor egy erdősegen vonulva át, az egy szilva ágba akad; aztán? . . . aztán hazajövök üres tárczával s itt találom az öreg Hóke jegyzőt, kinek minden áron hős és pedig nagy hős kell vőnek. Nohát itt vagyok én — gondolám magamban — s tegnap este felkerestem a makkhetesben, melynek minden zuga az ő hős kalandjait vizsgálgozza! Hahaha! Bezzeg rálicizáltam az öregre! Mikor ő azzal dicsekedett, hogy Szolnoknál harmadmagával tüzes, prűszkölő huszárlövön ülve 13 osztrák tisztet fogott el, s vitt Kmety elé, aki a tábor előtt megveregette a vállát; akkor én közbekialtottam, hogy mindez semmi, mert én Szerajevónál egymagam 15 bosnyák tisztet, két ágyut, és három zászlót vittem Philipovics tábornagyra elé, aki csereg szemellettára nyakamba borult, összeviszasszólkolt és meghitt ebédre. Hahaha! Hogy bámult az öreg; szemei kidülledtek, aztán megszorongatta kezemet s így szólt: „Derék gyerek vagy Pista ecsém, ilyen ember kell nekem, holnap szívesen látlak ebédre. A többit majd megbeszéljük!“ Meg bizony, öreg uram, mert nagyon unalmas ez az élet pénz nélkül! Mer ám pénz az ur! Akinek pénze van, annak áll a világ; annak van tudomány, szépsége, becsülete és minden! Pénz nélkül? ha szemes az ember, vagy, a mi mindegy, ha nincs szeme; olyan mint a kakuk madár; betalakszik a más fészkebe; ha szemérmes, az az, ha szeme van olyan mint a bagoly madár: csak sötétben lép ki a nagy világba!

Kakuk madár, okos madár!
Utánzom a példáját.

gazdái, hogy mindennemű terményt a létező jelesebb minőségben már most gyökere sül, és ha már nem lehet, legalább szárazastul egy-egy jó csomonként készíteni és a f. ősszel Csabán vagy Szarvason, a legközelebb kihirdetendő program szerint kiállítani szíveskedjenek. Magától értetik, hogy ez ne történjék rovására annak, a mi voltakép a földolog, hogy mindenki, akinek bárminő jeles terénye van, az mag állapotban a program szerint liter mennyiségben, szintén kiállítsa.

Mokry Sámuel, egyll. titkár.

Azienda. Mai számunk hirdetési rovatában közöljük az „Azienda“ elemi és baleset b. t. június hó 28-diki közgyűlésében kihirdetett és az „Azienda“ élet s járadék b. t. ugyanakkor kihirdetett zárszámláját s vagyonkimutatását.

Amint a jelentésből látjuk, ezen két jöhírnévű testvérintézet, fejlődése a lefolyt évben előhaladást tett s működését jó üzlet eredménnyel vegzte. A tűz- jég- s szállítványi osztályok üzletkimutatása 1882. június 1-től 1883. végeig terjed. A tűzosztályban az összes díj és illetékbevétele 4.522,222 frt 55 kr, a mely összegből levonva az összes kiadokat 4.048,313 frt 48 kr, marad mint bruttó működése nyereség 473,909 frt 07 kr. Csökkeni ezt a mult évben általánosan rosz jégbiztosítás vesztesége 123,484 frt 09 krral; ellenben szaporítja a szállítványi biztosításban elért nyereség 71.450 frt 99 krral. Az összehelytel s biztosítási alapok 85,175 frt 51 krnyi gyümölcsözésével együtt tehát: 33,414 frt 33 kr, melyből 101,477 frt 17 kr osztatott fel különtartalek- igazgatósági- s alapítási osztalék és végre részvényosztalékokra, mely utóbbiak a részvénytőke 7% át teszik ki.

Az „Azienda“ élet s járadék b. t. bevezetésben említett 2-dik rendes közgyűlésében kihirdetett s mérleghez csatolt statisztikai kimutatások szerint az 1883 év végével 37245 szerződés 28.557.780 összegben állott fenn; 4,806 új ajánlat nyújtott be 5,935,996 frt összegben s így a biztosítási állomány a kifizetések által megszünt ügyletek levonása után 1,257 darab szerződéssel és 985,554 összeggel szaporodott. Az összhelytel 3.555,585 frt 58 kr, az összkidás 3.434,270 frt 62 kr. A tarsulat fedezési alapjai 7.495,654 frt. — A kedvezőtlen halálozási viszonyok daczára 121,306 frt 90 krnyi nyereséggel zárul az év s így 6%-os részvényosztalék osztatott szét s 20,536 frt 47 kr. új számlára vitetett elő.

Szerkesztői mondanivalók.

Endrőd. B. M. A hangzatos költemény jönni fog.

Szerajevó. Dr. K. J. Mért nem zendül, mire hallgat, oh ének ifja, lantod, ajkad?

Szolnok. P. F. A beküldött előfzetés többletet 50 krt a folyó évnegyedre tudtuk be.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
Mihálfi József.

Neked s nekem minden fészek
Ha akarom, szállást ad!

Hahaha! Gyerünk ebédelni!

Az ebéd alatt aztán arról győződött meg Varga Pista, hogy akad olyan nő is, aki nem épen csak a nyelve szerint itéli a fiatal embert; de, hogy akad olyan öreg úr is, aki a jó nyelvű fiatal összeviszapuszizza, s aszondja neki, hogy: Ecsém! az öreg Hóke házának kapuja nemcsak délben, de este is nyitva szokott állani!

Varga Pista hát megpróbálta a Hókéék utca ajtajának kilincsét vacsoratájt is s minthogy úgy azzal dicsekedett, hogy az öreg úr már harmadnapon a bolondulásig szerelmes belé; a negyednapon már abba a tervbe kapaszkodott, hogy két nap mulva előadja Hóke bácsinak a szíve nagy szerelmét abból természetesen egy csep lelkiismereti furdalást sem csinálva magának, hogy Aranka egyszer sem mosolygott az ő bosnyák kalandjainak, sem szemenszedett bókjainak!

A faluban sem csinált titkot szerencséséből, hanem fűnek-fának hűdetve nősilési szándékát, vegre arra is ráadta fejét, hogy mint jó barát negyednapon megírta egy szép levelkében Sándor komájának, hogy miután Hóke jegyző uramnak erős akarata őt, a boszniai nem épen utolsó katonát tenni vejévé, s minthogy Aranka kisasszony is kész atyja akaratának engedni; ne nehéztse esetleges szemrehányásával Aranka lépését, hanem bele nyugodva a végzet rendelkezésébe, minden neheztelés nélkül jelenjen meg holnap után este a makkhetesben, hol majd az eljegyzés öröme ürite nek barátságos poharat a régi cimborák,

(Vége követk.)

Árverési feltételek.

Békésmegye árvaszékeinek 1759/884 számú végzése folytan néhai Vranka Pál szarvasi volt lakos hagyatékát képező ingatlanok árverési ügyében.

1. Az 1884. évi augusztus hó 16-ik napján délelőtti 10 órakor Szarvas község közházánál megtartandó nyilvános árverésen árverés alá bocsátatnak a szarvasi kir. jbiróság területén lévő Szarvas községében fekvő a szarvasi 519 ik sz. tjkvben felvett A. 1. r. sz. a. 309. □ öl beltelekből és a ráta levő építményből 1250 fnt becsértékben; továbbá a 2. r. sz. a. 252 □ öl kenderföldből 25 fnt becsértékben; A. 2. r. sz. a. 330 □ öl dinya földből 1 fnt 50 kr becsértékben; A. 3. r. sz. a. 660 □ öl dinya földből 3. fnt. becsértékben örökösödési felelő részben illető birtok hányadoknak és a szarvasi 2843-ik sz. tjkvbe felvett A. 135. r. sz. a. 1686/1000 hold örökösödési egészben illető legelő földnek tulajdonjoga 50 fnt becsértékben összesen 1461 fnt 45 krban ezennel megállapított kikiáltási árban és pedig a C. 5. tétel alatt szolgáltnál bekebelezett haszonélvezeti jog érintetlen hagyása mellett.

2. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak

3. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 146 fnt 15 kr készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3.333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékos képes érték papírban a kiküldött kezéhez letelni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az első árverés jogerőnapjától számított 15 nap alatt a másodikat u. az azonnaptól számított 4 hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított 8 hónap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az 1881. évi december 6-án 39. 425/I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon a szarvasi árva péztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíthatni.

5. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és kirovandó átruházási illetéket viselni

6. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerős napján lép, és azoknak haszná ugyanazon naptól 5-öt illeti.

7. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. 60. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvenczikk 187. §-a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik.

8. A tulajdonjognak vevő javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

9. a menyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az által megvett ingatlanra az érdekelt felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. 60. t. cz. 185 §-a szerint vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni.

A szarvasi kir. jbiróság telekvi hatósága 1884. május hó 16.

Kontur József,
kir. járásbíró.

HIRDETÉS.

Néhai Krajcsovics Mihály hagyatékához tartozó No. 1669 sz. beltelkes ház és 22^{100/1000} hold kondoroszi szántó föld folyó évi augusztus hó 12-én d. e. 9 órakor a városházánál köz árverésen fog eladatni. Az árverési feltételek a közgyám hivatalnál megtekinthetők.

Viskovics Ignác,
közgyám.

Az „AZIENDA” osztrak-francia élet- és járadék-biztosító társaság mérleg-számlája az 1883-dik üzletévre.

Nyeremény- és veszteség-számla 1882-83-ra.

1. Visszatérítendő díjak	545000 97	1440000	1. Díjbevetel	419 482 44	2400000
a) kifizetés	37146 19		a) üzletdíjak	419 482 44	
b) kifizetés	41277 07	801484 33	b) üzletdíjak	419 482 44	
c) szállításdíjak			levonva a törlesztés	306 603 51	4008129 00
2. Kifizetés levonva a visszatérítendő díjak	391808 03		levonva a törlesztés	827 353 50	
a) kifizetés	890004 48		a) üzletdíjak	827 353 50	
b) kifizetés	35115 15	1850068 33	b) üzletdíjak	827 353 50	
c) szállításdíjak			levonva a törlesztés	271 903 50	
3. Díjazások minden felelősségi mentes	615131 09	635819 42	levonva a törlesztés	30 413 55	881291 98
a) díjazások	29837 71	635819 42	c) szállításdíjak	8 158 36	
b) díjazások	29837 71	635819 42	d) szállításdíjak	271 903 50	
c) szállításdíjak			balore-biztosítási díjak	53 16	
4. Kártérítések levonva a visszatérítendő díjak	255640 15	300144 01	levonva a törlesztés	335 509 11	832128 09
a) kifizetés	3608 94		levonva a törlesztés	335 509 11	832128 09
b) kifizetés	48626 52	300144 01	illetékek-bevetel		88244 08
c) szállításdíjak			a) üzletdíjak	88244 08	
5. Jutalékok levonva a visszatérítendő díjak	524432 21	651097 57	b) juttatások	82299 55	
a) juttatások	46190 08		c) szállításdíjak	1920 75	119394 38
b) juttatások	46190 08	651097 57	d) befizetett törlesztés		
c) szállításdíjak			állami és nyilvános pályák kamatai, elöljáróságok és folyószámla követelések		65170 50
6. A főkönyv készlet	450299 38	400990 07			
a) készlet	29815 71				
b) készlet	29815 71	400990 07			
c) szállításdíjak					
7. A központi általános kezelés költségei a tiszta hasznosított részre	19678 79	19678 79			
a) adók, illetékek, pótlások	8947 81				
b) rendeltetési, iktató, iktató	728 89				
c) nyújtások vagy üzemeltetések	1752 09				
d) felügyeleti és iktató költségek	582 76				
e) posta-, levélsz. és egyéb papírköltségek	454 79				
f) nyomtatványok a szerzők	1464 76				
g) hirdetések a nyomtatványok	1464 76				
h) tiszta díjazások	1464 76	176037 10			1940 73
8. Összes nyereség	120295 09	429414 38			
Az üzleti évről levonva	4502 02	120293 21			397 21
Az üzleti évről levonva	2835 19	120293 21			477 17
Tiszta nyereség az 1881-83. évben		5322 45			

Megvizsgálta és helyesnek találta: Tiszta Lajos s. k., Weizmann L. s. k., Grösz E. s. k., Hartwig Wáner, adószó.

Bécs, 1883. december hó 31-én.

Cselekvő vagyon.	Mérleg-számla.	Szenvedő vagyon.	
1. Kifizetés a részvényesektől be nem fizetett részvény	1440000	1. Kifizetés a részvényesektől	2400000
2. Pénzeszközök a készletben	6893 78	2. Díjazások	1940 73
3. A társaság ingatlana és pedig:		3. Díjazások	1940 73
a) ingatlanok	549851 40	4. Díjazások	1940 73
b) ingatlanok	41500	5. Díjazások	1940 73
c) ingatlanok	450467	6. Díjazások	1940 73
d) ingatlanok		7. Díjazások	1940 73
e) ingatlanok		8. Díjazások	1940 73
f) ingatlanok		9. Díjazások	1940 73
g) ingatlanok		10. Díjazások	1940 73
h) ingatlanok		11. Díjazások	1940 73
i) ingatlanok		12. Díjazások	1940 73
j) ingatlanok		13. Díjazások	1940 73
k) ingatlanok		14. Díjazások	1940 73
l) ingatlanok		15. Díjazások	1940 73
m) ingatlanok		16. Díjazások	1940 73
n) ingatlanok		17. Díjazások	1940 73
o) ingatlanok		18. Díjazások	1940 73
p) ingatlanok		19. Díjazások	1940 73
q) ingatlanok		20. Díjazások	1940 73
r) ingatlanok		21. Díjazások	1940 73
s) ingatlanok		22. Díjazások	1940 73
t) ingatlanok		23. Díjazások	1940 73
u) ingatlanok		24. Díjazások	1940 73
v) ingatlanok		25. Díjazások	1940 73
w) ingatlanok		26. Díjazások	1940 73
x) ingatlanok		27. Díjazások	1940 73
y) ingatlanok		28. Díjazások	1940 73
z) ingatlanok		29. Díjazások	1940 73
aa) ingatlanok		30. Díjazások	1940 73
ab) ingatlanok		31. Díjazások	1940 73
ac) ingatlanok		32. Díjazások	1940 73
ad) ingatlanok		33. Díjazások	1940 73
ae) ingatlanok		34. Díjazások	1940 73
af) ingatlanok		35. Díjazások	1940 73
ag) ingatlanok		36. Díjazások	1940 73
ah) ingatlanok		37. Díjazások	1940 73
ai) ingatlanok		38. Díjazások	1940 73
aj) ingatlanok		39. Díjazások	1940 73
ak) ingatlanok		40. Díjazások	1940 73
al) ingatlanok		41. Díjazások	1940 73
am) ingatlanok		42. Díjazások	1940 73
an) ingatlanok		43. Díjazások	1940 73
ao) ingatlanok		44. Díjazások	1940 73
ap) ingatlanok		45. Díjazások	1940 73
aq) ingatlanok		46. Díjazások	1940 73
ar) ingatlanok		47. Díjazások	1940 73
as) ingatlanok		48. Díjazások	1940 73
at) ingatlanok		49. Díjazások	1940 73
au) ingatlanok		50. Díjazások	1940 73
av) ingatlanok		51. Díjazások	1940 73
aw) ingatlanok		52. Díjazások	1940 73
ax) ingatlanok		53. Díjazások	1940 73
ay) ingatlanok		54. Díjazások	1940 73
az) ingatlanok		55. Díjazások	1940 73
ba) ingatlanok		56. Díjazások	1940 73
bb) ingatlanok		57. Díjazások	1940 73
bc) ingatlanok		58. Díjazások	1940 73
bd) ingatlanok		59. Díjazások	1940 73
be) ingatlanok		60. Díjazások	1940 73
bf) ingatlanok		61. Díjazások	1940 73
bg) ingatlanok		62. Díjazások	1940 73
bh) ingatlanok		63. Díjazások	1940 73
bi) ingatlanok		64. Díjazások	1940 73
bj) ingatlanok		65. Díjazások	1940 73
bk) ingatlanok		66. Díjazások	1940 73
bl) ingatlanok		67. Díjazások	1940 73
bm) ingatlanok		68. Díjazások	1940 73
bn) ingatlanok		69. Díjazások	1940 73
bo) ingatlanok		70. Díjazások	1940 73
bp) ingatlanok		71. Díjazások	1940 73
bq) ingatlanok		72. Díjazások	1940 73
br) ingatlanok		73. Díjazások	1940 73
bs) ingatlanok		74. Díjazások	1940 73
bt) ingatlanok		75. Díjazások	1940 73
bu) ingatlanok		76. Díjazások	1940 73
bv) ingatlanok		77. Díjazások	1940 73
bw) ingatlanok		78. Díjazások	1940 73
bx) ingatlanok		79. Díjazások	1940 73
by) ingatlanok		80. Díjazások	1940 73
bz) ingatlanok		81. Díjazások	1940 73
ca) ingatlanok		82. Díjazások	1940 73
cb) ingatlanok		83. Díjazások	1940 73
cc) ingatlanok		84. Díjazások	1940 73
cd) ingatlanok		85. Díjazások	1940 73
ce) ingatlanok		86. Díjazások	1940 73
cf) ingatlanok		87. Díjazások	1940 73
cg) ingatlanok		88. Díjazások	1940 73
ch) ingatlanok		89. Díjazások	1940 73
ci) ingatlanok		90. Díjazások	1940 73
cj) ingatlanok		91. Díjazások	1940 73
ck) ingatlanok		92. Díjazások	1940 73
cl) ingatlanok		93. Díjazások	1940 73
cm) ingatlanok		94. Díjazások	1940 73
cn) ingatlanok		95. Díjazások	1940 73
co) ingatlanok		96. Díjazások	1940 73
cp) ingatlanok		97. Díjazások	1940 73
cq) ingatlanok		98. Díjazások	1940 73
cr) ingatlanok		99. Díjazások	1940 73
cs) ingatlanok		100. Díjazások	1940 73

Megvizsgálta és helyesnek találta: Tiszta Lajos s. k., Weizmann L. s. k., Grösz E. s. k., Lampelmayer O. adószó.

Bécs, 1884. május hó 17-én.

Az „AZIENDA” osztr.-franc. elemi- és baleset-biztosítótársaság vagyonmérlege az 1882. é. június 1-től az 1883. decz. 31-ig.

Nyerőség- és veszteség-számla.

Visszatérítendő díjak	545000 97	1440000	1. Díjbevetel	419 482 44	2400000
Kifizetés levonva a visszatérítendő díjak	391808 03		a) üzletdíjak	419 482 44	
a) kifizetés	890004 48		b) üzletdíjak	419 482 44	
b) kifizetés	35115 15	1850068 33	levonva a törlesztés	306 603 51	4008129 00
c) szállításdíjak			levonva a törlesztés	827 353 50	
2. Díjazások minden felelősségi mentes	615131 09	635819 42	a) üzletdíjak	827 353 50	
a) díjazások	29837 71	635819 42	b) juttatások	82299 55	
b) díjazások	29837 71	635819 42	c) szállításdíjak	1920 75	119394 38
c) szállításdíjak			d) befizetett törlesztés		
3. Kártérítések levonva a visszatérítendő díjak	255640 15	300144 01	állami és nyilvános pályák kamatai, elöljáróságok és folyószámla követelések		65170 50
a) kifizetés	3608 94				
b) kifizetés	48626 52	300144 01			
c) szállításdíjak					
4. Jutalékok levonva a visszatérítendő díjak	524432 21	651097 57			
a) juttatások	46190 08				
b) juttatások	46190 08	651097 57			
c) szállításdíjak					
5. A főkönyv készlet	450299 38	400990 07			
a) készlet	29815 71				
b) készlet	29815 71	400990 07			
c) szállításdíjak					
6. A központi általános kezelés költségei a tiszta hasznosított részre	19678 79	19678 79			
a) adók, illetékek, pótlások	8947 81				
b) rendeltetési, iktató, iktató	728 89				
c) nyújtások vagy üzemeltetések	1752 09				
d) felügyeleti és iktató költségek	582 76				
e) posta-, levélsz. és egyéb papírköltségek	454 79				
f) nyomtatványok a szerzők	1464 76				
g) hirdetések a nyomtatványok	1464 76				
h) tiszta díjazások	1464 76	176037 10			1940 73
8. Összes nyereség	120295 09	429414 38			
Az üzleti évről levonva	4502 02	120293 21			397 21
Az üzleti évről levonva	2835 19	120293 21			477 17
Tiszta nyereség az 1881-83. évben		5322 45			

Megvizsgálta és helyesnek találta: Tiszta Lajos s. k., Weizmann L. s. k., Grösz E. s. k., Lampelmayer O. adószó.

Bécs, 1884. május hó 17-én.

Cselekvő vagyon. Vagyon-mérleg 1882-1883-ra. Szenvedő vagyon.

1. A részvényesektől be nem fizetett részvény	1440000	1. Kifizetés a részvényesektől	2400000
2. Pénzeszközök a készletben	6893 78	2. Díjazások	1940 73
3. A társaság ingatlana és pedig:		3. Díjazások	1940 73
a) ingatlanok	549851 40	4. Díjazások	1940 73
b) ingatlanok	41500	5. Díjazások	1940 73
c) ingatlanok	450467	6. Díjazások	1940 73
d) ingatlanok		7. Díjazások	1940 73
e) ingatlanok		8. Díjazások	1940 73
f) ingatlanok		9. Díjazások	1940 73
g) ingatlanok		10. Díjazások	1940 73
h) ingatlanok		11. Díjazások	1940 73
i) ingatlanok		12. Díjazások	1940 73
j) ingatlanok		13. Díjazások	1940 73
k) ingatlanok		14. Díjazások	1940 73
l) ingatlanok		15. Díjazások	1940 73
m) ingatlanok		16. Díjazások	1940 73
n) ingatlanok		17. Díjazások	1940 73
o) ingatlanok		18. Díjazások	1940 73
p) ingatlanok		19. Díjazások	1940 73
q) ingatlanok		20. Díjazások	1940 73
r) ingatlanok		21. Díjazások	1940 73
s) ingatlanok		22. Díjazások	1940 73
t) ingatlanok		23. Díjazások	1940 73
u) ingatlanok		24. Díjazások	1940 73
v) ingatlanok		25. Díjazások	1940 73
w) ingatlanok		26. Díjazások	1940 73
x) ingatlanok		27	